B2.17/1/74

R.20/1/74

15 Ian. 1974.

Dragă Coane Costache,

Am primit dela Erding nr. 139 din Or-ri.M'am bucurat de continuitate şi m'am întristat ca depierderea unui copil pe care l-am dădăcit de pesteloo numere.....! Am avut senzaţia neputinţei în carex mă găsesc, a sfârşitului care mi/se apropie.. L-am rugat pe dr.Ap. să ne mai trimită câteva exemplare, nu să fiu tratat ca un ins care are numai dreptul la unul singur.....Aici trebue să fie rezerve pentru orice eventualitate. Cred că mi-a înţeles păsul.

- Dela Paris, cum ţi-am scris, afară de cele două exemplare (Racoveanu) trimise cu adresa d-rului Andrei, nu am primit nimic dela ceilalţi.

- Suntîncă în plină luptă cu bilanţul,şi biata Maria abia mai pridideşte. Şi eu fac un efort cam mare,trecând peste prescripţiile medicale,din care cauză nu prea mă simt iarăşi bine. Deaceea insist mereu să rezolvăm problema cunoscută şi să nu vă treziţi cu vreo surpriză neplăcută.Atatcurile se înteţesc, intrigile cresc, şi noi stăm cu braţele încrucişate.

- Azi a venit Teuşan, să semneze nişte actepentru bilanţ. Mi-a adus ultimele numere din "şatra", -....din partea ţiganului. Direct. Am înţeles gestul de "atenţie" abia după ce le-am citit. Tiganul ne mai găsind ceva împotrivă-mi,este fericit să publice acum atacurile infame ale lui Fotinos Enescos.Intâi în Dec. 1972 în legătură cu nota apărută în Bire în care era acuzat cu Miron că au sabotat serbarea noastră de inaugurare. Când am citit nota,am spus "colaboratoarei" cunoscute:Miron da, e capabil, celălalt,deşi canalie ca primul, dar nu cred că poate coborî atât de jos. Doamna Jilava a râs cu înţeles şi a tăcut. Enescu,socotindu-se nevinovat, firesţe, se apără atacându-mă.Cu alte cuvinte crezând că eu sunt autorul acelei note. Acum am aflat însă că d-na Nicolau este aceea care a scris la Bire nota cu pricina. Iar acum,juna patrioată cu clopoţei,a fost primită cu osanale de grupul Popa-Enescu-ţigaunul şi c-ia. Ceva mai mult, Preotul Popa i-a dat însărcinarea să ţină un discurs pentru 24 Ianuarie la bisericuţa lui. Iată,aşadar, până unde merg provocările. In numărul pe Dec. al Vetrei aflu cum ţiganul te laudă pe D-tale şi pe pro.Gâzdarul Enescu continuă atatcul ,de data asta masiv, împotrivă-mi.Inepţiile sunt cunoscute,repetând o parte din cele debitate la tribunal cu procesul de evacuare. Sub un pospai de recunoaştere a unei oarecare utilităţi, ca să dea aparenţa obiectivităţii,înşiră mişeliile lui cunoscute pline de rânză şi invidie. Nu le mai analizez, fiindcă le cunoşti. Toate acestea au o ţintă, schiţată cândva de agenta Nicolau: Mih. suferă de pancreas, şi orice lovitură îi poate fi mortală. Şi acum mişeii ţintesc în plin.Şi la această infamie se asociază şi amicul nostru restaurator. L_am chemat la telefon şi i-am cerut să vină să nelămurim.Vatrebui să punem la punct toate aceste ticăloşenii iar el să-şi dea cărţilepe faţă. Fiindcă fără sprijinul lui cazul Nicolau nu ar fi luat asemenea proproţii şi nici nu am fi avut pierderi de mii de DM.

Dar un alt caz de laşitate a izbuncit ieri seară. Am aflat dela Şuga că amicul Emilian nu va mai publica scrisoarea deschisă a lui Şuga (textul alăturat).L-am întrebat la telefon: era încurcat şi-mi spunea că Acrivu şi alţii.... fac presiuni asupra lui ca su nu dea prea mare importanţă acestei spioane...etc.etc..

I-am replicat dur: ţi-ai dat cuvântul şi aştept dela un om deonoare să şi-l respecte. Aici este vorba atât de cauza noastră a exilului, cât şi de interesele instituţiei. Dacă nu-l vei publica, îl voi multiplica eu şi trimite pretutindeni cu nota că a fost refuzat de dir. ziarului Stindardul. Il auzeam cum gemela telefon. Dar amicul va ceda "presiunilor",nu care nu ştiu dela cine şi deunde vin....!

- Alăturat îţi trimit textul lui Şuga, ca să-mi spui dacă e cazul să-l multiplicăm să-l mai ajustăm etc. Şuga e de acord să-l difuzeze el din Köln.

- Am primito scrisoare disperată dela D-na Zouka ,din Berlin,in ajunnde a pleca acasă la Atena. Ne cere ajutor. Ce să facem? Biata! O duce tare greu. O cunoşti?

- Aş vrea să fac o Ad.Gen.Extr. în care să desbatem problema de viitor a Institutţiei noastre. Ce zici. Nu mă simt deloc bine şim mult aş vrea să rezolvăm această spinoasă problemaă, pentru a avea linişte.

- La cele spuse în precedenta epistolă poţi să-mi dai o mână de ajutor????? Ce facem cu vol.III din Album???

Iţi scriu în doi peri. Sunt tare obosit!!!!! Poate este şi bilanţul ăsta de vină, dar.....!

- Manzatti îmi scrie: "In altă ordine de idei : Vălimăreanu mi-a trimis "Vatra" pe care am respins-o cu poşta. In 2o de ani decând sunt în Europa acest domn nu m'a onorat nici când cu scrisul său. Nu văd ce dragoste târzie l-a cuprins la bătrâneţe. Oricât aş aprecia o foaie românească tipărită, Vatra cu certurile dintrelegionari e un permanent ferment de disoluţie în emigrţie, lăsând cetitorului neinformat impresia că toţi Românii sunt ţigani....!

- ....

Iubite Coane Costache, treburile aici se îngrămădesc şi demult mă depăşesc. Mai ales de când văd că-mi scad mereu forţele. Nu va mai dura mult timp. Deaceea revin insistent asupra delicatei noastre probleme. S'o discutăm temeinic, să găsim de acord soluţia cea mai bună, să nu nesuprindă evenimebtele de orice natură..... Te rog gândeşte-te mult la aceste rânduri.....!

.....

Sper ca zilele acestea să terminăm bilanţul. Între timp s'a adunat un maldăr de corespondenţă cu cereri urgente de tot felul. Maria are absolută nevoie să se odihnească cât deputin, dar nu vrea să mă lase singur fiindcă numai ea mă poate ţine de scurt ca să împlinesc şi prescripţiile mediculuí.....etc.etc..... La Bonn, cum ţi-am mai scris, a venit un nou micorb birocratic carene face viaţa amară. Tipicar şi scormonici deparagrafe, ne inundă cu cele mai stupide chestiuni şi, în plus, ne-a refuzat orice contribuţie la plata marei datorii a ultimului buletin. Costel a dat 2600 DM. iar noi, din bugetul familiei, am acoperit peste looo DM.

.....

In ceprivește jubileul de 25 de ani: sobru, cât mai sobru. In Oct. anul acesta. 2-3 conferinţe serioase; poateun concert de muzică românească şi Buletinul comemorativ. Cineva ar trebui să scrie (şau să semneze) un istoric al ctitoriei. Trebuie să facem un program cu care să prezentăm exilului cei 25 de ani de aforturi şi realizări. Te rog dă-mi o mână de ajutor. Costel esteşi el împovărat şi abia poate să mai răspundă la câteo scrisoare. Cum vezi şi cum crezi că e mai bine să organizăm şi această ultimă (pentru mine) manifestare pe câmp mai larg al exilului.

.....

Doamnei Zoica urărilenoastre calde dă sănătate şi dragostea noastră sinceră, fam. Ghiţea la fel, D-tale, o frăţească acoladă

şi tot dragul de totdeauna.

Ingil